वीरुधइत्यकारांतोवृक्षवाची ॥ किमर्थंवालिघातेनेतिपाठे सुग्रीवप्रियकाम्यया वालिघातेकिमर्थंनप्रदत्तइत्यर्थः ॥ पदच्छेदशेषपूरणाभ्यांगूढत्वात्तस्यैवविवरणं ॥ तदावैरइत्यादि ॥ ११ ॥ वाल्यहननेहेतुं स्वयमेवरामऊहति ॥ नहीति ॥ जीवितेष्टं जीवितादपिप्रियं ॥ १२ ॥ हनूमति तद्विषये पृष्टमेतत्सर्वंकथयेत्यन्वयः ॥ १३ ॥ १४ ॥ तद्ब्रवी

किमर्थंवालीचैतेनसुग्रीवप्रियकाम्यया ॥ तदावैरेसमुत्पन्नेनदग्धोवीरुधोयथा ॥ ११ ॥ नहिवेदितवान्मन्येहनूमानात्मनोबलं ॥ यद्दृष्टवाञ्जीवितेष्टंक्लिश्यंतंवानराधिपं ॥ १२ ॥ एतन्मेभगवन्सर्वंहनूमतिमहामुने ॥ विस्तरेणयथातत्त्वंकथयामरपूजित ॥ १३ ॥ राघवस्यवचःश्रुत्वाहेतुयुक्तमृषिस्ततः ॥ हनूमतःसमक्षंतमिदंवचनमब्रवीत् ॥ १४ ॥ सत्यमेतद्रघुश्रेष्ठयद्ब्रवीषिहनूमति ॥ नबलेविद्यतेतुल्योनगतौनमतौपरः ॥ १५ ॥ अमोघशापैःशापस्तुदत्तोस्यमुनिभिःपुरा ॥ नवेत्तिहिबलंसर्वंबलीसन्नरिमर्दन ॥ १६ ॥ बाल्येप्येतेनयत्कर्मकृतंराममहाबल ॥ तन्नवर्णयितुंशक्यमितिबाल्यतयास्यते ॥ १७ ॥ यदिवास्तित्वभिप्रायःसंश्रोतुंनवराघव ॥ समाधायमतिंरामनिशामयवदाम्यहं ॥ १८ ॥ सूर्यदत्तवरस्वर्णःसुमेरुर्नामपर्वतः ॥ यत्रराज्यंप्रशास्त्यस्यकेसरीनामवैपिता ॥ १९ ॥ तस्यभार्याबभूवेष्टाह्यंजनेतिपरिश्रुता ॥ जनयामासतस्यांवैवायुरात्मजमुत्तमं ॥ २० ॥ शालिशूकनिभाभासंप्रासूतेमंतदांजना ॥ फलान्याहर्तुकामावैनिष्क्रांतागहनेवरा ॥ २१ ॥ एषमातुर्वियोगाच्चक्षुधयाचभृशार्दितः ॥ रुरोदशिशुरित्यर्थंशिशुःशरवणेयथा ॥ २२ ॥ तदोद्यंतंविवस्वंतंजपापुष्पोत्करोपमं ॥ ददर्शफललोभाच्चह्युत्पपातरविंप्रति ॥ २३ ॥ बालार्काभिमुखोबालोबालार्कइवमूर्तिमान् ॥ गृहीतुकामोबालार्कंप्लवतेवरमध्यगः ॥ २४ ॥

षीति ॥ आत्मनोबलंनजानातीत्येतत् नबलइतिच ॥ १५ ॥ तदेवाह ॥ अमोघेति ॥ १६ ॥ बाल्यतया बाल्यभावेन अजानतेवेत्यर्थः ॥ अनेनास्यते ॥ १७ ॥ निशामय शृणु ॥ १८ ॥ सूर्यदत्तवरेणस्वर्णः स्वर्णरूपः सुमेरुः सावर्णमेरुः ॥ १९ ॥ परिश्रुता प्रसिद्धा ॥ २० ॥ शालिशूकनिभाभासं शाल्यग्रसमानवर्णं ॥ प्रासूत प्रसूतवती ॥ २१ ॥ शरवणे शिशुः कुमारस्वामीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥